

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 1Sžfk/98/2020  
Identifikačné číslo spisu: 1018200780  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová  
Funkcia: predsedníčka senátu  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018200780.1

## ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., v právnej veci žalobcu: D. F. T., narodený X.X.XXXX, bytom v P., I. XXX/XXX, právne zastúpený JUDr. Petrom Bódim, so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, M. R. Štefánika 55/2, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, IČO: 00 156 621, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/82/2018-77 z 20. mája 2020, takto

### rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

### Odôvodnenie

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Pôdohospodárska platobná agentúra (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 500/2061/23050/2016 zo dňa 22.12.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) neschválila poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu podľa čl. 63 ods. 1 nariadenia EÚ č. 1306/2013 a formou platby na poľnohospodárske postupy prospešné pre klímu a životné prostredie podľa čl. 63 ods. 1 nariadenia EÚ č. 1306/2013.

2. V odôvodnení najmä uviedol, že z daňového priznania za rok 2015 vyplývalo, že žalobca nemal príjmy z prenájmu nehnuteľností, avšak predmet podnikania počas konania neuviedol v obchodnom registri do súladu so skutočnosťou. Spriaznená osoba žalobcu - spoločnosť REJA pco s.r.o., IČO: 48 041 629, má v obchodnom registri zapísaný predmet činnosti: prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom, ktorý je v zmysle usmernenia k nariadeniu č. 342/2014 Z. z. považovaný za tzv. negatívnu činnosť. Z vyjadrenia žalobcu nie je jednoznačne preukázané, že by nešlo o činnosť, ktorá nepatrí medzi negatívne činnosti. Napriek

skutočnosti, že žalobca bol viackrát počas konania vyzvaný na vyjadrenie a preukázanie svojich tvrdení, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, z ktorého by bolo možné jednoznačne skonštatovať, že nejde o negatívnu činnosť, a teda nesplnil požiadavky aktívneho poľnohospodára.

3. Na základe podanej jednotnej žiadosti na rok 2015 bola žalobcovi poskytnutá platba v sume 2.631,04 €, pričom spoločnosť REJA pco s.r.o., ktorá je spriaznenou osobou žalobcu, mala príjmy v zmysle predloženého daňového priznania v sume 76.725,78 €. Žalobca zároveň uviedol, že za rok 2015 nepodával daňové priznanie ako fyzická osoba, pretože mal príjem len zo závislej činnosti a ročné zúčtovanie vykonal jeho zamestnávateľ. Prvostupňový správny orgán tak dospel k záveru, že žalobca nesplnil podmienky podľa § 3 ods. 3 písm. a/ nariadenia č. 342/2014 Z. z., pretože výška jeho priamych platieb pred uplatnením administratívnych sankcií v roku 2015 bola 2.631,04 €. Žalobca nesplnil ani podmienku uvedenú v § 3 ods. 3 písm. b/ nariadenia č. 342/2014 Z.z., lebo deklaroval poľnohospodársku pôdu len vo výmere 12,91 ha. Keďže sa žalobca vyjadril, že mal príjem len zo závislej činnosti a nemal príjem z podnikania a teda nepreukázal, že jeho celkové príjmy z poľnohospodárskych činností v predchádzajúcom účtovnom období, za ktoré je takýto doklad k dispozícii, predstavujú najmenej jednu tretinu celkových príjmov získaných v tomto účtovnom období, nesplnil ani podmienku uvedenú v § 3 ods. 3 písm. c/ nariadenia č. 342/2014 Z. z.

4. Žalovaný rozhodnutím č. 1185/2018-640, 6068/2018 zo dňa 12.03.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolanie žalobcu zamietol. V rozhodnutí uviedol, že jednotná platba na plochu a platba za ekologizáciu sa neposkytnú žiadateľovi, ktorý okrem iného poskytuje realitné služby. Uviedol, že za tzv. negatívne činnosti podľa § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z. z. a podľa prvej vety čl. 9 ods. 2 nariadenia EÚ č. 1307/2013 možno v prípade poskytovania realitných služieb považovať predovšetkým kúpu a predaj vlastných nehnuteľností, prenájom a prevádzkovanie vlastných alebo prenajatých nehnuteľností, realitné kancelárie a správu nehnuteľností na základe poplatkov alebo zmlúv.

5. Poukázal na to, že podľa § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z. z. a podľa prvej vety čl. 9 ods. 2 nariadenia EÚ č. 1307/2013 považoval za negatívnu činnosť (v obchodnom registri zapísaný) prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom.

6. Ďalej uviedol, že vyjadrenie žalobcu a potvrdenie daňového poradcu D. X. F. zo dňa 12.12.2016 sa vzťahujú výlučne na rok 2015, žalobca však nepredložil potvrdenie audítora, resp. účtovníka alebo osoby, ktorá mu zabezpečuje výkon účtovníctva, ktoré by preukázalo, že by v spojitosti so spriaznenou osobou nevykonával v účtovnom období 2016 celoročne tzv. negatívne činnosti - prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom. Predmet podnikania - prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom je u spriaznenej osoby naďalej zapísaný v obchodnom registri.

## II.

### Konanie na správnom súde

7. Na základe správnej žaloby žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví tohto rozhodnutia (ďalej len „napadnutý rozsudok“) podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), ods. 3 písm. a) a ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne určil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

8. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že

- žalobca je spoločníkom a konateľom spoločnosti REJA pco s.r.o., IČO: 48 041 629, do predmetu činnosti ktorej okrem iného patrí prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom, ktorú oba správne orgány vyhodnotili ako negatívnu činnosť (realitnú činnosť), ktorá bráni priznaniu podpory žalobcovi na základe jeho jednotnej žiadosti na rok 2016;

- zákon č. 543/2007 Z. z. ani nariadenie č. 342/2014 Z. z. a nariadenie EÚ č. 1307/2013 nedefinujú pojem realitné služby; určujúcim je preto výklad upravený v zákone č. 455/1991 Zb., na základe ktorého vzniká samotné živnostenské oprávnenie na poskytovanie realitných služieb, v zmysle ktorého je realitná činnosť definovaná ako sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností;
- správne orgány bližšie nešpecifikovali, kto vydal usmernenie k nariadeniu č. 342/2014 Z. z., pod akým číslom, od kedy je účinné a kde bolo verejne publikované, čiže ide v tomto štádiu o nejasný predpis, o ktorý oba orgány verejnej správy opreli svoje rozhodnutia;
- vykonávací predpis k aproximačnému nariadeniu vlády má povahu subsidiárneho predpisu, ktorý nemôže nad rámec zákona, resp. aproximačného nariadenia vlády obmedzovať práva adresátov právnych noriem a ukladať im nové povinnosti, pretože to nepripúšťa čl. 13 ods. 1 Ústavy SR;
- jednotná žiadosť sa predkladá na obdobie dopredu - v predmetnej veci žalobca podal jednotnú žiadosť na rok 2016, nie za rok 2016, preto aj z logického úsudku vyplýva, že k žiadosti na rok 2016 mohol predložiť len doklady, ktoré spätne preukazujú skutočnosti odôvodňujúce podanie žiadosti;
- na začiatku roka 2016 žiadateľ objektívne nemôže poznať skutočnosti, ktoré vzniknú do 31.12.2016 a tieto preukazovať v administratívnom konaní na začiatku roka 2016;
- orgány verejnej správy nevyzvali žalobcu na predloženie dokladov za rok 2016 a nekonali v súčinnosti s ním, tak ako to vyžaduje § 3 ods. 2 Správneho poriadku;
- žalovaný v napadnutom rozhodnutí považoval u spriaznenej osoby žalobcu za negatívnu činnosť aj kúpu tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) alebo iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod), čo žiadnym spôsobom neodôvodnil, neuviedol, na základe akých vykonaných dôkazov k uvedenému záveru dospel, prvostupňový správny orgán túto činnosť v prvostupňovom rozhodnutí neidentifikoval ako negatívnu.

### III.

Kasačná sťažnosť žalovaného, vyjadrenie žalobcu

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalovaný (sťažovateľ) včas kasačnú sťažnosť odôvodnenú podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

10. Žalovaný uviedol, že

- pre definíciu pojmu realitné služby nie je určujúci výklad upravený v zákone č. 455/1991 Zb.;
  - pri výklade práva Európskej únie je potrebné zohľadniť jednak jeho doslovné znenie a jednak jeho kontext, ako aj ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou;
  - s poukazom na výklad Európskej komisie k implementácii čl. 9 nariadenia č. 1307/2013 je pojem realitné služby v kontexte požiadaviek na aktívneho poľnohospodára cielený popri realitných agentúrach i na ďalšie subjekty;
  - spôsob implementácie niektorých ustanovení nariadenia č. 1307/2013 bol čiastočne ponechaný na členské štáty, pričom v zmysle výkladu Európskej komisie je možné propojiť negatívny zoznam na medzinárodnú štatistickú klasifikáciu ekonomických činností NACE v rozsahu súladu s cieľom ustanovení o aktívnom poľnohospodárovi;
  - v zmysle štatistickej klasifikácie NACE sa za činnosti v oblasti nehnuteľností považujú kúpa a predaj vlastných nehnuteľností, prenájom a prevádzkovanie vlastných alebo prenajatých nehnuteľností, realitné kancelárie a správa nehnuteľností na základe poplatkov a zmlúv;
  - žalobca bol vyzvyný listom zo dňa 25.11.2016 na predloženie dokumentov, ktoré by preukázali, že plní požiadavky aktívneho poľnohospodára;
  - preukázať nevykonávanie tzv. negatívnych činností, ako aj preukázať výnimky podľa § 3 a 4 nariadenia č. 342/2014 Z. z. bol povinný žalobca na základe výzvy prvostupňového správneho orgánu;
  - predložené potvrdenie daňového poradcu, týkajúce sa roka 2015 nebolo možné vyhodnotiť tak, že žalobca v roku 2016 nevykonával negatívne činnosti;
  - žalovaný v preskúvanom rozhodnutí ako negatívne činnosti hodnotil iba prenájom nehnuteľnosti spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom;
  - v preskúvanom rozhodnutí sa nespomína žiadne usmernenie k nariadeniu vlády č. 342/2014 Z. z.
11. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadril.

#### IV.

##### Závery kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný preskúmal rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods. 2 S.s.p.), vo veci v zmysle § 455 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 S.s.p. zamietol.

13. Z doterajšieho priebehu konania vyplynulo, že žalobca je spoločníkom a konateľom spoločnosti REJA pco s.r.o., IČO: 48 041 629. Do predmetu činnosti uvedenej obchodnej spoločnosti okrem iného patrí prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom, ktorú oba správne orgány vyhodnotili ako negatívnu činnosť (realitnú činnosť), ktorá v zmysle § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z. z. a čl. 9 ods. 2 nariadenia č. 1307/2013 bráni priznaniu podpory žalobcovi na základe jeho jednotnej žiadosti na rok 2016.

14. Kasačný súd sa preto primárne zaoberal namietaným výkladom pojmu „poskytovanie realitných služieb“, zakotveného v § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z. z. [„Priame platby sa neposkytnú žiadateľovi, ktorý prevádzkuje letiská, vodárne, trvalé športoviská alebo rekreačné plochy, alebo ktorý poskytuje železničné služby alebo realitné služby“], resp. „prevádzkovanie realitných služieb“ v zmysle čl. 9 ods. 2 nariadenia č. 1307/2013 [„Priame platby sa neposkytnú fyzickým ani právnickým osobám, ani skupinám fyzických alebo právnických osôb, ktoré prevádzkujú letiská, železničné služby, vodárne, realitné služby, trvalé športoviská a rekreačné plochy“].

15. V zmysle bodu 10 odôvodnenia nariadenia č. 1307/2013 skúsenosti získané pri uplatňovaní rôznych režimov podpory poľnohospodárom ukazujú, že v mnohých prípadoch sa podpora poskytla fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých podnikanie sa nezameriavalo na poľnohospodársku činnosť alebo sa na ňu zameriavalo len okrajovo. S cieľom zabezpečiť lepšie zacielenie podpory by sa členské štáty mali vyhnúť tomu, aby priame platby poskytovali určitým fyzickým a právnickým osobám, pokiaľ nemôžu tieto osoby preukázať, že ich poľnohospodárska činnosť nie je okrajová. Členské štáty by tiež mali mať možnosť neposkytnúť priame platby iným fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých poľnohospodárska činnosť je okrajová. Členským štátom by sa však malo povoliť, aby poskytovali priame platby menším poľnohospodárom pracujúcim na čiastočný úväzok, keďže títo poľnohospodári priamo prispievajú k životaschopnosti vidieckych oblastí. Členské štáty by sa tiež mali vyhnúť tomu, aby priame platby poskytovali fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých poľnohospodárske plochy sú predovšetkým oblasti, ktoré sa prirodzene ponechávajú v stave vhodnom na pastvu alebo pestovanie, a ktorí nevykonávajú určitú minimálnu činnosť.

16. Je nesporné, že požiadavka nevykonávania tzv. negatívnych činností (ako je práve poskytovanie realitných služieb a ďalej) bola v takmer doslovnom znení prevzatá z nariadenia č. 1307/2013. Žiaden z vyššie citovaných právnych predpisov bližšie nešpecifikuje, výkon ktorých činností možno chápať ako poskytovanie realitných služieb. Žalovaný poukazoval na potrebu prihliadať na doslovné znenie právneho predpisu, jeho kontext, ako aj ciele sledované právnou úpravou. Zároveň tvrdil, že v zmysle výkladu Európskej komisie k implementácii čl. 9 nariadenia č. 1307/2013 je pojem realitné služby v kontexte požiadaviek na aktívneho poľnohospodára cielený popri realitných agentúrach i na ďalšie subjekty, pričom je možné prepojiť negatívny zoznam na medzinárodnú štatistickú klasifikáciu ekonomických činností NACE (v zmysle ktorej sa za činnosti v oblasti nehnuteľností považujú kúpa a predaj vlastných nehnuteľností, prenájom a prevádzkovanie vlastných alebo prenajatých nehnuteľností, realitné kancelárie a správa nehnuteľností na základe poplatkov a zmlúv) v rozsahu súladu s cieľom ustanovení o aktívnom poľnohospodárovi.

17. Na druhej strane, správny súd nesúhlasil s touto argumentáciou. Na podporu svojho záveru sa dovoľával právnej úpravy obsiahnutej v bode 61 prílohy č. 2 k zákonu č. 455/1991 Zb. o

živnostenskom podnikaní, v zmysle ktorého je realitná činnosť definovaná ako sprostredkovanie predaja, prenájmu a kúpy nehnuteľností. Kasačný súd sa s týmto názorom nestotožňuje. Článok 9 ods. 2 nariadenia č. 1307/2013, resp. § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z. z. zavádza zoznam tzv. negatívnych činností, výkon ktorých má v zásade (za predpokladu nesplnenia ďalej ustanovených výnimiek) za následok nepriznanie dotácií. Pokiaľ je v článku 9 ods. 2 použitá formulácia „prevádzkovanie realitných služieb“, nemožno z takto zvoleného výrazu vyvodzovať, že únijný normotvorca mal na mysli výlučne vykonávanie realitnej činnosti v ponímaní slovenských vnútroštátnych predpisov. Použitie výrazu „realitné služby“ v slovenskej jazykovej verzii, a jeho prevzatie do nariadenia 342/2014 Z. z. pochopiteľne evokuje, že by normotvorca mohol mať úmysel vylúčiť z poskytovania dotácií výhradne realitné agentúry. Takýto výklad je však celkom zjavne v rozpore s vyššie deklarovaným účelom podpory poľnohospodárov, z ktorej by tak neboli vylúčené iné subjekty poskytujúce služby v oblasti nehnuteľností.

18. Podporne možno odkázať na verejne dostupný dokument Európskej komisie pod názvom Guidance document on the implementation of article 9 of regulation (EU) No 1307/2013 (dostupný na <https://www.agri.ee/sites/default/files/content/ministeerium/2014/dscg-2014-29-af-guidance-document.pdf>). Vysvetľuje, že zavedením termínu „prevádzkovanie realitných služieb“ medzi tzv. negatívne činnosti mal normotvorca v úmysle zamerať sa na developerov, realitné agentúry a fyzické a právnické osoby spravujúce nehnuteľnosti na základe poplatkov a zmlúv.

19. V tejto súvislosti žalovaný dôvodne poukázal na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006, ktorým sa zavádza štatistická klasifikácia ekonomických činností NACE Revision 2 a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 3037/90 a niektoré nariadenia ES o osobitných oblastiach štatistiky (ďalej len „NACE“), ktoré v rámci prílohy č. 1 a jej sekcie L sa za činnosti v oblasti nehnuteľností považujú kúpa a predaj vlastných nehnuteľností, prenájom a prevádzkovanie vlastných alebo prenajatých nehnuteľností, realitné kancelárie a správa nehnuteľností na základe poplatkov a zmlúv. Vyššie uvedená klasifikácia je pritom priamo aplikovateľná a jej používanie je povinné pre všetky členské štáty.

20. Česká verzia v čl. 9 ods. 2 pre „realitné služby“ používa slovné spojenie „služby v oblasti nemovitostí“ [tento pojem označuje množinu služieb, ktorá celkom zjavne presahuje činnosť realitných agentúr]. Následne je v rámci českej vnútroštátnej právnej úpravy (nariadenie č. 72/2015 Sb.) táto činnosť definovaná práve odkazom na NACE a tam uvedené vymedzenie činnosti v oblasti nehnuteľností.

21. K tejto čiastkovej otázke možno uzavrieť, že citovaný čl. 9 ods. 2 v nadväznosti na bod 10 odôvodnenia nariadenia č. 1307/2013 má za cieľ vylúčiť z podpory subjekty, ktoré vykonávajú poľnohospodársku činnosť iba okrajovo, resp. ju nevykonávajú vôbec. Výklad tohto ustanovenia, ktorý v tomto konaní presadzoval žalovaný je podľa kasačného súdu plne v súlade s jeho znením ako aj s jeho deklarovaným účelom. Prenájom nehnuteľností spojený s poskytovaním iných než základných služieb spojených s prenájomom je nesporne nepoľnohospodárskou činnosťou, ktorú v zmysle vyššie uvedeného možno chápať ako subkategóriu realitných služieb.

22. Na druhej strane, samotný zápis tzv. negatívnej činnosti v predmete podnikania bez ďalšieho neznamena to isté ako jej prevádzkovanie. Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán vyzval žalobcu listom zo dňa 25.11.2016 na predloženie dokumentov, ktoré by preukázali, že plní požiadavky aktívneho poľnohospodára. Výzvu pritom formuloval tak, že žalobca neplní požiadavky na aktívneho poľnohospodára podľa § 3 ods. 2 nariadenia č. 342/2014 Z.z. a z tohto dôvodu ho vyzval, aby pre uplatnenie výnimky podľa § 3 ods. 3 písm. a) a c) nariadenia predložil overenú kópiu daňového priznania, resp. potvrdenie audítora, účtovníka alebo osoby, ktorá vypracovala daňové priznanie. Žalobca predložil potvrdenie daňového poradcu D.. X. F. zo dňa 12.12.2016 za rok 2015 s daňovým priznaním spriaznenej osoby za zdaňovacie obdobie 03.02.2015 až 31.12.2015, ktoré žalovaný hodnotil na účely uplatnenia vyššie uvedených výnimiek ako vo vzťahu k prevereniu, či žalobca skutočne vykonáva negatívnu činnosť so záverom, že na tieto účely bolo potrebné predkladať doklady viažuce sa na obdobie roka 2016. V tejto súvislosti sa kasačný súd musel stotožniť so záverom krajského súdu o tom, že k žiadosti na rok 2016 žalobca mohol predložiť len doklady, ktoré spätne preukazujú skutočnosti odôvodňujúce podanie žiadosti. Navyše žalobca nebol vyzvaný na preukázanie nevykonávania negatívnej činnosti podľa § 3 ods. 2 (výzva inštruovala žalobcu k dokazovaniu výnimiek podľa § 3 ods. 3, pričom v tejto bola jasne formulovaná požiadavka na objasnenie príjmov z poľnohospodárskych činností v predchádzajúcom účtovnom období). Preto sa

aj kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu o tom, že správne orgány nevyzvali žalobcu na predloženie dokladov za rok 2016 a nekonali v súčinnosti s ním, tak ako to vyžaduje § 3 ods. 2 Správneho poriadku. V konaní doposiaľ nebol preukázaný reálny výkon negatívnej činnosti, nakoľko jej zápis v predmete činnosti sám osebe nie je dostatočným podkladom pre vyvodenie záveru o jej výkone.

V.

23. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah, aj napriek vyjadrenej dôvodnosti niektorých sťažnostných bodov konštatuje, že kasačná sťažnosť v konečnom dôsledku nebola spôsobilá spochybníť odôvodnenosť postupu krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy zrušil a vec im vrátil na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť preto podľa § 461 S.s.p. zamietol.

24. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní mu priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní. O výške náhrady trov rozhodne osobitným uznesením súdny úradník na krajskom súde v zmysle § 175 ods. 2 S.s.p.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie :**

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.